

„Bocs-ker” tábor Erdélyben

Boldog várakozással s izgalommal készültünk az idei hittanos kirándulásra. A határon túlra, **Erdélybe** terveztük a táborozást!

Július 30-án reggel (már) 5 óra előtt indultunk a templom elől. Az utazás kényelmes, de hosszú volt, kb. 15 óra. Útközben Vajdahunyad vára előtt álltunk meg először. Megcsodáltuk a szírtfokon épült középkori, gótikus várkastélyt. Lovagtermében érdekes, a vitézi életet, fegyvereket bemutató kiállítást nézhettünk meg. Már sötétedett, amikor végre megérkeztünk a szálláshelyünkre, a borzonti Lőrincz lovas tanyára. Tiszta, szépen berendezett szobákkal vártak; mindegyikhez külön tusoló és WC is tartozott. Tökéletes kényelem és meleg vacsora, mind a kettő nagyon jól esett. Az ételek mindig finomak, kiadósak és erdélyi különlegességek voltak.

Másnap reggeli után Parajdra, a sóbányába mentünk. Sok tüdőbeteg gyermek és felnőtt gyógyulhat itt, s közben játszhat és kézműveskedhet is. Utána fürödtünk a parajdi sós tóba, ami hatalmas sótartalma miatt nem engedi, hogy elmerüljünk; viszont, ha szembe kerül, nagyon csíp, ezt páran tapasztalták is! Korondon, a fazekasságról s népi kézművességről híres településen mindenki kedvére vásárolgathatott szalmakalapot, vázát, karkötőt, nyakláncot stb. Szállásra menet egy kis kitérőt tettünk és Farkaslakán megnéztük Tamási Áron szülőhelyét, ahol az író unokaöccse mesélt nekünk a család életéről.

Szombaton délelőtt Csíkszeredára utaztunk, ahol vendégül látott bennünket Sárközi Sándor piarista atya, aki a helyi középiskola lelki vezetője. Sokat mesélt arról, hogyan élnek manapság a székelyföldi és a csiki magyarok. Néhány kilométert tettünk meg mikor felbukkantak a csíksomlyói kegytemplom tornyai. A keresztutat végig jártuk, minden stáció mellett megálltunk, az út végén benéztünk a kápolnába, majd elénk tárultak a Hargita fenyvesei és a szabadtéri miséző hely. Csíksomlyó, Erdély lelki központja, a pünkösdi szombatján tartott búcsúi szentmisén idén kb. 500 000-en zárandokoltak el. A kegytemplomban Máriát, mint a napba öltözött asszony szobrát láttuk, amely a 16. században készült és számos csoda fűződik hozzá.

Vasárnap reggel Gyergyóalfalu különös és szép templomában szentmisén vettünk részt. A délelőtt további részét az egyik társunk kint élő nagyszüleinél töltöttük. Nagyon jó volt megismerni határon túl élő magyarokat! Délután a gyergyószárhegyi Lázár kastélyt tekintettük meg, ahol a szépen berendezett termék mellett gyönyörű kilátás tárult elénk. Beláttuk az egész gyergyói medencét. Este a táborútnél vidáman énekeltünk és beszélgettünk.

Hétfőn a Gyilkos-tóhoz indultunk. Az egyik hegyen megálltunk, s fényképeztük a tájat. A Békás-szorosban 100-200méter magas meredek sziklák gyönyörű látványa tárult elénk. Innen egy 3-4 kilométeres gyalogtúrával jutottunk vissza a tóhoz. A Gyilkos-tó csillogó víztükrén, a kiálló fatörzsek között még csónakázni is lehetett. Délután fociztunk, kancsikáztunk, néhányan pedig lovagoltak a lovas tanyán. Éjjel nem sokat aludtunk, inkább pókereztünk, beszélgettünk. Ez már régóta szokás a hittanos táborokban, hogy utolsó éjjel nem nagyon alszunk!

Hazafelé Kolozsváron álltunk meg, s a Szent Mihály-templomot és Fadrusz János híres Mátyásszobrát néztük meg, ami már évek óta be van állványozva, és a körülötte lévő térre sem lehet bejutni. Feledhetetlen élményekkel s emlékekkel gazdagodtunk e néhány nap alatt!

Köszönjük Károly bácsinak, Era néninek és Kalmárné Szakács Editnek, hogy megszervezték ezt a szép utat. Továbbá Horváth Gabi néninek, és Pálnik András tanár úrnak akik segítettek abban, hogy ez a táborozás ilyen jól sikerüljön! A programjainkon velünk volt Szakács Mihály gyergyóalfalui lakos, aki nemcsak kalauzolt a tájakon, de sokat is mesélt a székelyek életéről és közelmúltjáról, nagyon sokat tanultunk tőle!

Szeptember 26-án, az esti mise után fényképes úti beszámolót tartunk az erdélyi élményeinkről.

Gegedűs Kristóf és Tóth Johanna

Csoportkép a csíksomlyói búcsúi miséző helynél